

saare sjældent; jeg har boet oppe i den paagjældende Egn i 35 Aar, men jeg har aldrig set Nogen tage ud for at gjøre saadan Extrafangst. Derimod veed jeg vel, at Østers komme drivende ind i Garnet til Fiskeren, som denne dels spiser, dels bringer i Land. Frygter man for at give dem Lov til at bringe dem i Land, godt, saa forbyde man det. De Østers, de ikke kunne spise, kunne de saa smide over Bord, og saa kan der ikke ske nogen Skade til Tab for Nogen.

Finansministeren (Estrup): Jeg skal ikke indlade mig paa at undersøge, hoormange Østers der kan spises ombord. Skulde Reglen, man i saa Henseende ønsker gennemført, følges ved Fiskeri paa sladt Vand, saa skulde Østerferne spises med Fødderne i Vandet; thi man maa ikke komme i Land med Fangsten. Jeg tror, at Lovforslagets § 1 er fuldstændig korrekt affattet, naar den siger, at Retten til Østersfiskeri tilkommer ubelukkende Statskassen; den Undtagelse derfra, at det skal være Folk tilladt at fange saa mange, de kunne spise paa Stedet — og det vilde omtrent være Meningens med den Ændring, som det ærede Medlem ansøgte — vil jeg ikke kunne gaa ind paa. De øvrige Bemærkninger, som ere fremkomne i Anledning af Lovforslaget, gaa jo nærmest ud paa, at nogle af Straffebestemmelserne skulde være for strenge; det tror jeg i Birtelighed den ikke er Tilfældet. Hvad særlig Bestemmelsen i § 2, andet Stykke, angaar, at Fiskeredskaberne skulde konfiskeres, da tror jeg ikke, det er for strengt at fastsætte, at ikke alene de særlige Østersfiskeredskaber konfiskeres, naar Fangsten er ulovlig, men ogsaa de Fiskeredskaber, som Vedkommende angiver kun tilfældig at være kommen til at fange Østers med. Jeg er ikke saa nøie kjendt med Fiskeredskabernes Bestaaenhed, men det forekommer mig at være meget sandsynligt, at man forholdsvis let kan formaa et sædvanligt Træbaad til ogsaa at tage Østers. Derfor det altsaa bliver den Art af Tilfældigheder, hvorved Østers blive fangne, forekommer det mig slet ikke at være formeget, at dette Redskab ligesaafuldt som det særlig til Østersfangst indrettede Redskab skal konfiskeres. Man kan fri sig for ethvertformest Ansvar ved at kaste de virkelig tilfældig fangne Østers ud i Vandet, men her gjælder det netop om dem, der angives at være tilfældig fangne, medens man har Formodning og det grundet Formodning om, at Tilfældigheden ikke er tilstede. Bestemmelsen i § 3 om, at ogsaa den straffes, der sælger, kjøber eller modtager Østers, som han formoder ere ulovlig fangne, er det vist ganske nødvendigt at beholde. Den lyder ganske vist noget streng, men jeg tror, at den er ganske nødvendig; thi vil man ikke straffe Halerne, frygter jeg for, at Lyvenes Tal vil blive for stort. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem for Ste Krebs (Oxenbøll) har Ret i, at det er overset, at Bestemmelsen i § 6 kun

rammer de kunstige Østersbanke, og derimod ikke rammer de ny opdagede Østersbanke, paa hvis Benyttelse der ogsaa gives Koncession, ligesaafuldt som Bestemmelsen i § 6 overhovedet rammer Østersbanke. Skulde den gjælde ny opdagede naturlige Østersbanke, maatte den rimeligvis udvides til at gjælde ogsaa nuværende kjendte og benyttede Østersbanke. Sagen er, at det for disses Vedkommende ikke er nødvendigt at træffe disse strenge Bestemmelser for at værne dem mod Udelæggelse ved Fiskeri, Udstkning af Ballast o. s. v. De kunstige Banke opstaa jo fra en meget lille Begyndelse; Foretagendet beror jo væsentlig paa at formaa Østersyngelen til at fixere sig paa et Sted. Det er særlige Foreanstaltninger, der træffes, for at bringe Østersyngelen til at slaa sig ned, sætte sig fast der og danne Østersbanke, som Andringelse af Risgjærder og andre Ting. Det er altsaa en lille Kjerne, som der fra Først af er Spørgsmaal om, og som forholdsvis let kan tilintetgjøres ved uforsigtigt Fiskeri deromkring, ved at udkaste Ballast o. s. v., ikke at tale om det forsættelige Fiskeri. Jeg tror altsaa, at det er ganske korrekt, at § 6 netop kun taler om kunstige Østersbanke og ikke om naturlige, hvad enten det er gamle eller ny opdagede. Det vil jo ses, at den Bøde, der er sat i § 6, gaar ned indtil 10 Kr. Det forekommer mig, at, naar Bøden gaar saa lavt ned, kan der heller ikke være nogen Betænkelighed ved at affatte Bestemmelsen saaledes, som den her er affattet, hvorved den efter min Mening utvivlsomt vil komme til at ramme ogsaa dem, der ganske tilfældig komme til at bestadige disse Anlæg af kunstige Østersbanke. Skulde man kun straffe den forsættelige Bestadigelse, vil det jo være det Samme som slet ikke at straffe. Jeg haaber, at Lovforslaget i sin Helhed vil findes svarende til sin Hensigt, og at man vil anerkjende det Formaal, Regjeringen har stillet sig ved at bringe Lovforslaget frem, for at være af saa stor Betydning, at Forslaget uhindret maa gaa igjennem Thinget.

Kier: Jeg skal for min Del ganske anerkjende dette, men det forekommer mig, at det Maal, man har villet naae, nok kunde naaes ved noget forandrede Bestemmelser, og min Tvivl i saa Henseende gaar i samme Retning som den, der er kommen fra det ærede Medlem for Thisted (C. N. Hansen). Jeg skulde naturligvis ikke gjentage de Bemærkninger, der ere fremkomne fra den Side, naar det ikke var, at jeg vilde anse det for praktisk at udsandre det ene Tilfælde, hvor det dog vist af flere vil indrømmes, at Straffen er for ikke at sige blodig saa dog meget for høit sat. Ved dette ene Tilfælde sigter jeg til det, der nævnes i § 2, 1ste Stykke, nemlig at den, som tilvender sig Østers, der tilfældig optages med hans Fiskeredskab, straffes saaledes og